(...) w ławach sejmowych (1922–1927) *zasiadło wtedy aż trzydziestu pięciu posłów żydowskich, reprezentujących wszystkie odłamy społeczne i polityczne tej mniejszości. Po raz pierwszy dostał się do niego ortodoksyjny Żyd, znany rabin Majer Szapira, lider religijnej partii Aguda Israel. Przez wielu Żydów uznawany był za mędrca i proroka. Znalazło to potwierdzenie, kiedy stworzył Jesziwę Mędrców Lublina, uczelnię rabinacką słynną na cały świat.*

(...) In total as many as 35 Jewish deputies took their seats in Parliament (1922–1927), representing all social and political fractions of this minority. For the first time an orthodox Jew joined its ranks, the well-known rabbi Meir Shapiro, leader of the religious party Agudat Israel. He was recognized by many Jews as a wise man and a prophet. This was confirmed when he established Yeshivas Chachmei Lublin, a rabbinical school that was famous around the world.

Jan Karski

Życiorys Rabina Majera Jehudy Szapira

1887
Urodził się 3 marca 1887 r. w Suczawie na Bukowinie, w ortodoksyjnej rodzinie chasydzkiej.

1894–1900
Od 7 do 13 roku życia pobierał nauki u Szaloma z Suchostawu.

1900–1902
Od 13 roku życia, tuż po *bar micwie*, przez 18 miesięcy pobierał nauki u dziadka Szmuela Jicchaka Szora w Monasterzyskach. W wieku 14 lat wygłosił swój pierwszy wykład w synagodze w Suczawie.

1903
W szesnastym roku życia przystąpił do egzaminu rabinackiego we Lwowie przed tamtejszym rabinem Jicchakiem Szmelkesem – egzamin trwał 10 dni, po czym otrzymał pisemne świadectwo *smichy* (dyplom rabinacki).

1906
W wieku 19 lat ożenił się z Małką Tową, córką Dawida Jaakowa Brejtmana, zamożnego mieszkańca Tarnopola, chasyda i zwolennika cadyka Jisraela Friedmana z Czortkowa.

1910
Opublikowana została jego pierwsza książka: *Imrej Daat* (Słowa wiedzy), zawierająca komentarze do parsz (teksty z Tory przypadające na dany tydzień). Rękopis spłonął w czasie pierwszej wojny światowej.

1911–1920
Objął posadę rabina w Glinianach koło Lwowa, gdzie wraz z żoną spędził kolejne 10 lat. Przeprowadził w tym mieście reformę szkolnictwa ortodoksyjnego.

1914
Przeniósł się do okupowanego przez Rosjan Tarnopola, gdzie organizował pomoc Żydom wypędzonym przez Rosjan oraz prowadził studia religijne. Z ramienia *Agudat Israel* został mianowany kierownikiem Departamentu Oświaty na terenach Galicji Wschodniej.

1918
Po wojnie przez kilka miesięcy przebywał we Lwowie, gdzie prowadził kursy talmudyczne, następnie powrócił do zniszczonych Glinian. Uczestniczył w zjeździe partii ortodoksyjnych we Frankfurcie nad Menem.

1919
Został kierownikiem Komitetu do Spraw Edukacji polskiej Agudy.

1920
Przyjął stanowisko rabina w Sanoku, gdzie w krótkim czasie udało mu się odtworzyć wiele instytucji religijnych i społecznych. Założył jeszivę, w której uczyło się kilkuset uczniów.

1921
Uczestniczył w spotkaniach *Moecet Gdolej Ha – Tora* (Rada Największych [autorytetów] Tory). Jako przedstawiciel Rabinów Wschodniej Galicji wziął udział w pierwszym zjeździe *Agudat Ha – Rabanim* (Związek Rabinów) w Polsce. Otrzymał tytuł Honorowego Prezydenta stowarzyszenia *Machzikej ha – Dat* (Umacniający Wiarę) w Jerozolimie.

1922
Uczestniczył w II Zjeździe Agudat Israel w Polsce. Jego przemowa dotycząca powrotu do wielkich tradycji żydowskiego życia naukowego zrobiła ogromne wrażenie - wybrano go przewodniczącym Agudat Israel w Polsce. Został posłem do pierwszej kadencji Sejmu RP z listy bloku mniejszości narodowych. W 1927 roku porzucił karierę posła.

1923
W Wiedniu, podczas pierwszego światowego kongresu Agudy pod nazwą *Knesija Gdola* (Wielkie Zgromadzenie), wystąpił z ideą otwarcia nowoczesnej uczelni talmudycznej w Lublinie oraz z koncepcją *Daf Jomi* (Karta Codzienna) – cyklu studiów Talmudu polegającym na czytaniu jednej karty każdego dnia przez siedem i pół roku. Stanął na czele Komitetu Budowy Wyższej Uczelni Religijnej o nazwie *Keren Ha-Tora* (Fundusz Tory). Przyjął stanowisko rabina w Piotrkowie Trybunalskim. Opublikował zbiór responsów pt. *Or ha-Meir* (Światło Świecące), poświęconych kwestiom rytualnym. W celu ujednolicenia ortodoksyjnego systemu szkolnego w Piotrkowie, utworzył jeszivę o nazwie *Bnej Tora* (Synowie Tory).

1924
Uczestniczył w uroczystości położenia kamienia węgielnego pod przyszły gmach Jeszivy w Lublinie, w których wzięło udział około 60 rabinów z różnych stron Polski oraz tysiące Żydów.

1924-1930
Został prezesem Komitetu Wykonawczego Agudy. Przez 6 lat podróżował po Polsce, krajach Europy i Ameryki Północnej zbierając fundusze na budowę gmachu Jeszivy i jej wyposażenie. Gromadził też księgozbiór dla przyszłej Jeszivy. W 1926 r. w Nowym Jorku uczestniczył w światowej konferencji ortodoksyjnych Żydów *Agudat Ha – Rabanim* (Związek Rabinów).

1930
Uroczyste otwarcie Jeszivy – 24 czerwca przyjechało ponad 10 000 gości z Polski i świata. Został mianowany rektorem Jeszivy Mędrców Lublina, a 25 czerwca - nadrabinem Lublina.

1931
Powołany został do Kolegium Rabinackiego przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wkrótce został jego przewodniczącym.

1933
Po święcie *Sukot* objął stanowisko rabina Łodzi. 27 października, Majer Szapira po krótkiej chorobie, zmarł w Lublinie, w swym apartamencie w Jeszziwie. 29 października został pochowany na Nowym Cmentarzu Żydowskim przy ul. Unickiej w Lublinie. W pogrzebie uczestniczyło około 30 000 osób. Żegnali Go nie tylko Żydzi, ale także przedstawiciele władz polskich. Po Jego śmierci zmieniono nazwę Jeszivy na *Jeszziwa Chachmej Lublin im. Majera Szapiry.*

1934
9 maja zmarła Jego żona – Małka Towa. Została pochowana w Warszawie na cmentarzu przy ulicy Okopowej. Małżeństwo było bezdzietne.

1958
Po ekshsumacji dokonanej przez znanego lubelskiego parasolnika, Nuchuma Szyca, szczątki Majera Szapira przewieziono do Jerozolimy i pochowano na cmentarzu *Har ha-Menuchot.*

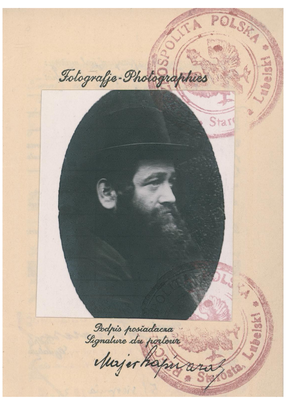

Paszport 1931 r.
Passport 1931.

Timeline of Rabbi Meir Jehuda Shapira's life

1887
Shapira is born on March 3 in Suceava, Bukovina, in a Hasidic Orthodox family.

1894–1900
From the age of 7 to 13, he studies under Melamed Shalom of Suchostaw.

1900–1902
From the age of 13, immediately after his *bar mitzvah*, Shapira spends 18 months studying with his grandfather, Szmuel Jicchak Szor, in Monastyryska. At the age of 14 he delivers his first lecture, in the main synagogue in Suceava.

1903
At the age of 16 Shapira takes the rabbinical examination in Lviv, under Rabbi Jicchak Szmelkes. The examination lasts 10 days, after which Shapira receives a written *smicha* (rabbinical diploma).

1906
At the age of 19, Shapira marries Malka Tova, daughter of Dawid Jaakow Brejtman, a rich resident of Ternopil, a Hasid and follower of tzadik Jisrael Friedman of Chortkiv.

1910
His first book, Imrej daat (Word of Knowledge) is published, containing commentary on Torah portions; unfortunately the manuscript and the entire print run are later burned during World War I.

1911–1920
Shapira takes up the post of rabbi in Glinіany, near Lviv, where he and his wife will spend the next 10 years. He reforms Orthodox schooling in the town.

1914
Shapira returns to Russian-occupied Ternopil, where he organizes a rescue committee to aid Jews driven out of their town by the Russians, and leads traditional religious studies. *Agudat Yisrael* nominates him as director of the party's Education Department for Eastern Galicia.

1918
After the war Shapira spends several months in Lviv, where he leads Talmud courses, before returning to the ruins of Glinіany. He participates in a congress of Orthodox parties in Frankfurt am Main.

1919
Shapira becomes director of Polish Agudat's Education Committee.

1920
Shapira becomes the rabbi of Sanok, where during a brief time he manages to create many religious and social institutions. He founds a yeshiva that draws several hundred students.

1921
Shapira participates in meetings of *Agudat Yisrael's Mo'etzess G'doley haTorach* (Supreme Torah [authorities] Council). As a representative of the Rabbis of Eastern Galicia he takes part in the first meeting of the *Agudas haRabbonim* (Union of Rabbis) in Poland. He receives the title of honorary president of the *Machzikej ha-Dat* (Strengthening Faith) association in Jerusalem.

1922
Shapira is increasingly engaged in nationwide affairs. He participates in *Agudat Yisrael's* second Congress in Poland. His speech on a return to the great traditions of Jewish scholarly life makes a deep impression, and he is chosen as leader of *Agudat Yisrael* in Poland. Shapira is elected to the Sejm (the lower house of Parliament) from the national minorities list. In 1927 he gives up his career as an MP.

1923
In Vienna during the first international Agudat conference, under the name *Knessia Gedola* (Great Assembly), he presents the idea of opening a modern Talmudic school in Lublin and the concept of *Daf Yomi* (Daily Page), a 7.5-year cycle of studying the Babylonian Talmud, reading one page a day. He becomes head of the *Keren Ha-tora* (Torah Fund) Committee for Construction of a Jewish Religious Academy. He is chosen as rabbi of Piotrków Trybunalski. He publishes a collection of responses titled *Or ha-Me'ir* (The Shining Light) dedicated to ritual questions. To unify the Orthodox education system in Piotrków, he establishes a yeshiva called *Bnej Tora* (Sons of the Torah).

1924
The cornerstone of the Lublin yeshiva is laid in a religious ceremony that draws about 60 rabbis from various parts of Poland and thousands of other Jews.

1924–1930
Shapira becomes chairman of Agudat's Executive Committee. For six years he travels through Poland, other European countries and North America, collecting funds to build and equip the yeshiva; he also gathers books for the institution's library. In 1926, in New York, he participates in the Agudat Herabbonim (Union of Rabbis) worldwide congress of Orthodox Jews.

1930
Ceremonial opening of the Yeshiva: On June 20, 10,000 guests arrive from Poland and around the world. Shapira is named rector of Yeshivas Chachmei Lublin, and on June 25 appointed chief rabbi of Lublin.

1931
Shapira enters the College of Rabbis of the Ministry of Religious Confessions and Public Enlightenment, and is soon named as its chairman.

1933
After the Sukkot holiday, Shapira is named Rabbi of Łódź. On October 27, after a brief illness, Meir Shapira dies in Lublin, in his apartment in the Yeshiva. On October 29 he is buried in the New Jewish Cemetery on ulica Unicka in Lublin; about 30,000 people take part in the funeral. He was laid to rest not only by Jews by also representatives of the Polish authorities. After his death the yeshiva is renamed Meir Shapira Yeshivas Chachmei Lublin.

1934
On May 19 Shapira's wife, Malka Tova, dies. She is buried in Warsaw in the cemetery on ulica Okopowa. The couple was childless.

1958
After an exhumation performed by the Lublin poet and umbrella maker Nuchym Szyc, Shapira's remains are moved to Jerusalem and buried at the *Har HaMenuchot* cemetery.